

Szathmáry Zoltán ügyészségi titkár,
Budapest IV-XV. Kerületi Ügyészség

Műholdvevő készülékekkel történt visszaélések büntetőjogi kérdései

1. Problémafelvetés

A számítástechnikai bűncselekmények dogmatikája még nem olyan mélységében kidolgozott, mint a klasszikusnak nevezhető bűncselekményeké. A jogalkalmazó a technológiai fejlődés megállíthatatlan folyamatában gyakran találkozik egy-egy új elkövetési tárgy és módszer okozta értelmezési problémával. Egy ilyen fejtörést okozó kérdés a jelen értekezésben vizsgált elkövetési magatartás is, amely a következőképpen foglalható össze. Az elkövető kódolatlan műholdas adások vételére alkalmas műszaki berendezéseket vásárol, amiket a megvásárolt készülékekben lévő szoftvert megváltoztatva alkalmassá tesz egy távközlési szolgáltató (a továbbiakban Szolgáltató) által sugárzott televíziós műsoradások vételére úgy, hogy a készülékkel nem csak a szolgáltató által sugárzott – egyébként más műsorelosztó szervezeten keresztül is elérhető, kódolatlan adásokat lehetett fogni –, hanem a szolgáltató által külön díj fizetésével elérhetővé tett ún. kódolt adásokat is. A készülék szoftverein az elkövető maga végzi el a szükséges módosításokat, de egyes kódokat (adatokat) és azok bevitelének módját is közli az átalakított készülékeket tőle megvásárlókkal úgy, hogy megadja az interneten elérhető és ott közzétett módszer elérhetőségének címét is, amelynek segítségével a készüléket megvásárló személy elvégezheti akár a szoftver átírását vagy a szolgáltatás igénybevételéhez szükséges frissítését.

A fenti cselekményt lehet egyrészt a Btk. 329/B. § (1) bekezdés b) pontja, de a (2) bekezdés - és az üzletszerű elkövetésre tekintettel - a (3) bekezdés szerint minősíteni. A módosított készülékek megvásárlóival szemben ebben az esetben eljárás nem indul bűncselekmény hiánya miatt. A minősítés alapja ekkor az, hogy a kódolt adások vételét lehetővé tevő program a szerzői jogi törvényben meghatározott hatásos műszaki

intézkedésként értelmezhető. Azonban a számítástechnika jelenléte okán a tényállás minősítése joggal veti fel egy másik lehetséges bűncselekmény megállapíthatóságát, nevezetesen a cselekmény Btk. 300/C. § és a 300/E. § szerinti minősítést is.

2. A szerzői jogi szempont

A helyes megoldás kiderítéséhez nem mellőzhető az érintett jogviszonyok vizsgálata, és a törvényi tényállás egyes részleteinek alaposabb értelmezése. A készülékben lévő szoftver és adatok tekintetében a minősítés kérdése vonatkozásában megkerülhetetlen annak eldöntése, hogy mi az elkövető célja, hogy a szerzői jogi törvényben meghatározott hatásos műszaki intézkedésről van-e szó, vagy más jellegű, jelen esetben számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedésről. Ehhez azonban a terjedelmi okok miatt csak a feltétlenül szükséges mértékben, de meg kell ismerni – köznyelvi kifejezéssel élve – a műholdas televíziózás műszaki és jogi hátterét is.

Ennek során viszont a szolgáltatások konvergenciája okán eltérő jogszabályi háttérrel rendelkező fogalmakkal találkozhatunk. Röviden kitérve az elemzés egyik nehézségére, a konvergencia fogalmának nincs pontos, általánosan elfogadott használata a szakirodalomban. A szolgáltatások konvergenciája jelentheti különböző hálózati platformok azon képességét, hogy alapvetően hasonló szolgáltatási fajtákat hordoznak. A fogyasztói eszközök konvergenciája olyan fogyasztói eszközök összefonódását jelöli, mint például a telefon, televízió és a személyi számítógép.¹ A konvergencia alapja a digitális technológia, amely közös alapot biztosít a különböző szolgáltatóknak funkciójuk betöltéséhez. A digitalizáció a tartalmak platform-független közvetítésének lehetőségét teremtette meg, és ezzel olyan, korábban elkülönült ágazatok konvergenciáját indította el mint az informatika, a távközlés és a média.² Ekként konvergenciaként beszélhetünk az automatizált adatfeldolgozás, adat-, tartalom-továbbítás és a tartalomszolgáltatás egybefonódásáról is. A tartalom legtöbbször szerzői jog által védett, de lehet a szerzői jog körén kívül eső is, például sportközvetítés. Amennyiben a tartalom szerzői jogi oltalom alá esik, a szabályozás elemzésekor a médiajog és a szerzői jog fogalmait meg kell tudni feleltetni egymásnak. Ezért a következő fejezetekben az érintett szabályozási elem értelmezésekor mindkét jogterület fogalmait egyszerre fogom használni. E rövid bevezető után a szerzői jogi alapjogviszonyokat szemügyre véve a következőket állapíthatjuk meg.

---

¹ Informatikai Tárcaközi Bizottság – Zöld Könyv a konvergenciáról

² Polyák Gábor: Hatalom-leosztás – Önszabályozás az interneten; Forrás: www.jogiforum.hu/publikaciok/63

2.1. Nyilvánossághoz való közvetítés

Szerzői jogi szempontból a mű nyilvánossághoz való közvetítése, mint felhasználás vonható a vizsgálat körébe. Az Sztj 26. §-ában írt rendelkezések alapján a szerző kizárólagos joga, hogy a művét sugárzással a nyilvánossághoz közvetítse, és hogy erre másnak engedélyt adjon. A sugárzás a mű érzékelhetővé tétele távollévők számára képeknek és hangoknak, vagy technikai megjelenítésüknek vezeték vagy más hasonló eszköz nélkül megvalósuló átvitelével. Sugárzásnak minősül a műhold útján történő sugárzás, ha a sugárzott műsor a nyilvánosság körében közvetlenül fogható.³ A sugárzás során alkalmazott jel és adatátalakítási, tárolási és továbbítási technika szerzői jogi szempontból közömbös, lehet akár analóg, akár digitális, annak is csak a szerzői jogi felelősség szempontjából van jelentősége, hogy kódolja-e a műsort eredetető szervezet (szerzői jogi fogalommal élve rádió- televízió szervezet, médiajogi fogalommal műsorszolgáltató⁴), vagy a hozzájárulásával más, a műsorhordozó adat továbbításában közreműködő személy a műsorhordozó jeleket, adatokat.⁵

2.2. Kódolt sugárzás

Sugárzásnak minősül a kódolt sugárzás⁶ is, amely a nyilvánosság körében csak azt követően fogható közvetlenül, hogy a műsort hordozó jeleket – az eredeti rádió- vagy televízió-szervezettel kötött megállapodás alapján, a tőle vagy a hozzájárulásával mástól beszerzett eszközzel (kódoldóval) – a nyilvánossághoz közvetítő szervezet arra alkalmassá teszi.⁷ Műholdas sugárzásnak akkor minősül a kódolt sugárzás, ha a kód feloldásához szükséges eszközt vagy maga a műsorszolgáltató, vagy a hozzájárulásával más, rendszerint a műsorelosztó bocsátja a közönség tagja rendelkezésére.⁸ A műsorhordozó jelek és adatok többszöri átalakítása a műsor közönségéhez eljuttatásában technikailag szükségszerű, ezért az

---

³ A műhold útján sugárzott műsor a nyilvánosság körében közvetlenül foghatónak minősül, ha a rádió- vagy televízió-szervezet felelősségével és ellenőrzése alatt műsort hordozó jeleket juttatnak el a műholdhoz, majd onnan a Földre megszakítatlan közvetítés útján azzal a céllal, hogy a jeleket a nyilvánosság vehesse.

⁴ Műsorszolgáltató: az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, aki (amely) műsorszámok sorozatát megszerkeszti, dönt arról, hogy a műsorban mely műsorszámok szerepeljenek, és a műsort a nyilvánosság felé továbbítja, vagy más vállalkozással továbbíttatja. (2002. évi XX. Törvény a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény módosításáról)

⁵ Lontai Endre – Faludi Gábor – Gyertyánfy Péter – Vékás Gusztáv: Magyar polgári jog – Szellemi alkotások joga. Eötvös József Könyvkiadó, Budapest 2008. 71-73. o.

⁶ Kódolt a sugárzás, ha a műsort hordozó jeleket bármilyen módon átalakítják, hogy a hozzáférést a nyilvánosság valamely szűkebb körére korlátozzák.

⁷ Sztj. 26. § (3) bek.

⁸ Lontai-Faludi-Gyertyánfy-Vékás: i. m. 73. o.

átalakítások közül csak az számít kódolásnak, azaz titkosításnak, amelynek célja, hogy a műsorhoz való hozzáférést korlátozza, ennek okán az ilyen átalakítás a rádió- televízió szervezet által alkalmazott un. hatásos műszaki intézkedésnek minősül.⁹

A műholdas adások egy részét kódolják, így a műholdas adás nem minősül közvetlenül foghatónak, azaz nem elég a műsor vételéhez egy hagyományos parabolaantenna. A műsorhordozó jeleket a műsorelosztó szolgáltató¹⁰ (szerzői jogi fogalommal tövábbközvetítő) fejállomásánál veszik és a kód feloldása után a közönséghez már a műsorként érzékelhető jelek jutnak el. A kódolás másik eljárása során a rádió- televízió szervezet (műsorszolgáltató) a kódolt jeleket eljuttatja a műsorelosztó szolgáltatókhoz, de mivel a fejállomáson a kódot nem lehet feloldani, a műsorhordozó jeleket változatlanul kódolatlan, vagy a műsorszolgáltató által alkalmazott és előírt technológia szerint átkódoltan kell eljuttatni a háztartásokhoz. A kód feloldása tehát a közönség tagjainál a tévékészülékekben, vagy ahhoz csatlakoztatott eszközzel történik olyan kódolóval, amelyet a közönség tagjai vagy csak a műsorszolgáltatótól, illetve közreműködőjétől, vagy a műsorelosztó szolgáltatóktól szerezhetnek be.¹¹ Ha a kódolás a közönség tagjainál történik, a műsorelosztó úgy tekintendő, mintha műsort eredeztető rádió- televízió szervezet lenne.¹² A mű(sor) megjelenítése a végfelhasználó készülékeiben felveti annak egy szerzői jogi felhasználásként, nevezetesen a többszörözésként történő értelmezésének technológiai lehetőségét is.

2.3. A sugárzott műsorok továbbközvetítése

A nem anyagi formában megvalósuló felhasználási módok között külön felhasználásnak minősül, tehát külön szerzői engedélyezés tárgya a sugárzott műsorok továbbközvetítése.¹³ A továbbközvetítés technikai megvalósítási módja közömbös, történhet vezeték útján, vagy másként, a gyakorlatban általában vezeték útján, vagy mikrohullámok segítségével juttatják el

---

⁹ Lontai–Faludi–Gyertyánfy–Vékás: i. m. 73. o.

¹⁰ Műsorelosztás: A műsorszolgáltató által előállított jelek egyidejű, változatlan továbbítása vezetékes (kábeles) hálózaton vagy nem műsorszóró rádiótávközlő rendszeren a műsorszolgáltató telephelyétől, illetőleg a műsorszétesztő hálózat végpontjától elkülönült szervezet közbeiktatásával az arra jogosult felhasználó vevőkészülékéhez, a tíznél kevesebb vevőkészülék csatlakoztatására alkalmas hálózat segítségével történő jeltovábbítás kivételével. (2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről (Eht.)). Műsorszórás: Földfelszíni vagy műholdas rendszerrel végzett egyirányú - megfelelő vevőkészülékkel rendelkező, elvileg korlátlan számú felhasználónak szánt - rádiótávközlési eljárás hangok, képek vagy egyéb természetű jelek továbbítására. (EHT)

¹¹ Lontai – Faludi – Gyertyánfy – Vékás: i. m. 73-74.

¹² Szjt. 26. §

¹³ Szjt. 28. §

a (médiajogi fogalommal élve, mivel a szerzői jogi törvény nem tartalmaz e felhasználókra külön definíciót) műsorelosztók a már sugárzott műsorokat a végfelhasználókhoz.¹⁴

A továbbközvetítés műsorokra vonatkozik, ezért több jogosult engedélyétől függ. A szerzők, a műsorokban érintett hangfelvétel előállítók és előadóművészek esetében az engedélyt a műsorelosztók az érintett jogosultak egyetértése alapján megállapított jogdíj megfizetésével – kötelező közös jogkezelés keretében – a zenei és irodalmi szerzők közös jogkezelő egyesületétől kaphatják meg. A műsorszolgáltató rádió- televízió szervezetek kizárólagos joga, hogy egyedi joggyakorlás keretében engedélyezzék díj ellenében műsoraik továbbközvetítését, műsorelosztási, vagy jeltovábbítási – jelelosztási szerződés alapján.¹⁵

3. A számítástechnikai szempont: a szolgáltatás és infrastruktúrája

A Szolgáltató¹⁶ az Eht. alapján elektronikus hírközlési szolgáltatónak minősül.¹⁷ A Szolgáltató a műsorszolgáltatók által előállított műsorjeleknek meghatározott programcsomagban történő egyidejű, változatlan továbbítását vállalja műholdas műsorszórási hálózaton az arra jogosult előfizető vevőkészülékéhez. Másként fogalmazva a Szolgáltató műsorelosztóként több különböző műholdról vesz át műsorokat a műsorszolgáltatókkal kötött szerződése szerint, a műsorokat szolgáltatási csomagokba rendezi és ezeket a csomagokat saját vagy akár más szolgáltató eszközeivel teszi hozzáférhetővé az előfizetők számára.¹⁸

A szolgáltatás igénybevételének feltétele a Szolgáltató által az előfizetőnek rendelkezésre bocsátott, a szolgáltatás igénybevételét biztosító berendezés (antenna, műholdvevő beltéri egység). A szolgáltatás igénybevételének további feltétele a beltéri

---

¹⁴ Például: ha az Antenna Hungária az MTV műsorát nyilvánosságához földfelszíni sugárzás keretében eljuttatja (műsorszórási), akkor e tevékenység az elsődleges nyilvánosságához közvetítés, az Antenna Hungária ebben az esetben az MTV sugárzási közreműködője. Ha ugyanez a szervezet mikrosugárzással is terjeszti az említett műsort, az már másodlagos az eredeti sugárzáshoz képest, tehát továbbközvetítés.

¹⁵ *Lontai-Faludi-Gyertyánfy-Vékás*: i. m. 76-78. o.

¹⁶ Például: DigiTV, UPC, stb.

¹⁷ Elektronikus hírközlési szolgáltatás: olyan, más részére általában ellenszolgáltatásért végzett szolgáltatás, amely teljesen vagy nagyrészt jeleknek elektronikus hírközlő hálózatokon történő átviteléből, és ahol ez értelmezhető, irányításából áll, beleértve a távközlési szolgáltatásokat és a műsorterjesztésre használt hálózatokon nyújtott átviteli szolgáltatásokat, de nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználásával továbbított tartalmat szolgáltató vagy ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést gyakorló szolgáltatásokat, valamint nem foglalja magában az információs társadalommal összefüggő, más jogszabályokban meghatározott szolgáltatásokat, amelyek nem elsősorban az elektronikus hírközlő hálózatokon történő jeltovábbításból állnak. (2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről (Eht.) 188. § 13) Elektronikus hírközlési szolgáltató: Elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője, valamint elektronikus hírközlési szolgáltatást nyújtó természetes, illetőleg jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság. (2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről (Eht.) 188. § 14.)

¹⁸ A Digi Tv esetében ezek a műholdak az Intelsat 10-02, és a Thor műholdak.

egységhez kapcsolódó előfizetői kártya, melyet a Szolgáltató az előfizetői szerződés tartamára az Előfizető használatába ad, azonban az a Szolgáltató tulajdonában marad. A kártyán található adatok a szerződés szerinti műsorcsomagok elérhetősége szerint előfizetésenként eltérőek. Az előfizető tehát általában a tetőn elhelyezett parabolaantennát használva azon adott pályaadatú műholdakról való műsorvételre szerez jogosultságot, amelyekről a Szolgáltató továbbítja a műsorokat. Mind a szolgáltatások, mind a berendezések számos kiskereskedelmi forrásból elérhetők az előfizetők számára.

Összefoglalva a műholdas televízió műsorterjesztés előfizetők számára biztosított szolgáltatásként a Szolgáltató feladata, hogy a közönség számára vételre szánt, a műsorszolgáltató által előállított műsorszolgáltatási jelek elektronikus úton (műsorszórással vagy műsorelosztás útján) egyidejűleg, változatlanul történő eljuttatása a felhasználó vevőkészülékéhez kódolatlan vagy kódolt formában.¹⁹ Szerzői jogi értelemben tehát műsorok továbbközvetítése jelent e tevékenységi kört.

A szolgáltatás digitális adattovábbításon alapuló számítástechnikai rendszeren keresztül történik, a műsort (filmet, zeneszámot, stb.) egy számítógép digitális jellé alakítva a műholdra továbbítja, innen digitális jelként érkezik a parabola antennára szerelt vevőfejen keresztül a dekódolást szolgáló vevőkészülékbe, amely azt vagy digitális jelként vagy analóg jellé alakítva továbbítja az azt kezelni tudó televízió készülékhez. Ez az egész tehát egy számítástechnikai rendszert alkot, a dekóder, az abban lévő szoftver és kód rendszerem illetve adat. Azaz szolgáltatás technikai háttereként, infrastruktúrájaként a fent részletezett eszközök összessége a Btk. 300/F. § (3) bekezdése alapján – amivel adatok automatikus feldolgozását, kezelését, tárolását, továbbítását biztosító berendezés vagy egymással kapcsolatban lévő ilyen berendezések összességéről van szó – számítástechnikai rendszernek minősül.²⁰

4. A minősítés kérdése

4.1. Szerzői jogi törvény szerinti hatásos műszaki intézkedés kijátszása vagy...

Az Szjt 95. §-a alapján műszaki intézkedés minden olyan eszköz, alkatrész vagy technológiai eljárás, illetve módszer, amely arra szolgál, hogy a szerzői jog jogosultja által nem engedélyezett cselekményeket - rendeltetésszerű működése révén - megelőzze, illetve

---

¹⁹ 2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről 188. § 77.)

²⁰ Btk. 300/F. § (3) bekezdés.

megakadályozza. A műszaki intézkedést akkor kell hatásosnak tekinteni, ha a mű felhasználását a jogosultak a hozzáférést ellenőrző vagy védelmet nyújtó olyan eljárás - különösen kódolás vagy a mű egyéb átalakítása, vagy másolatkészítést ellenőrző mechanizmus - útján ellenőrzik, amely alkalmas a védelem céljának elérésére. Az intézkedés a hozzáférést, vagy a mű felhasználását, rendszerint másolását akadályozza. Azaz a vizsgált esetben az intézkedés vélelmezhetően túlcsoordul a szerzői jog által ellenőrzött felhasználás körén.

Az említett jogszabályhely alapján a szerzői jog megsértésének következményeit kell alkalmazni a szerzői jog védelmére szolgáló hatásos műszaki intézkedés megkerülésére, feltéve, hogy az említett cselekményt olyan személy hajtja végre, aki tudja, vagy akinek az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellene, hogy a cselekmény célja a műszaki intézkedés megkerülése. A szerzői jog megsértésének következményeit kell alkalmazni olyan eszköz, termék vagy alkatrész előállítására, behozatalára, terjesztésére, eladására, bérbeadására, eladás vagy bérbeadás céljából történő reklámozására, kereskedelmi céllal való birtoklására, illetve olyan szolgáltatás nyújtására, amelyet a hatásos műszaki intézkedés megkerülése céljából kínálnak, reklámoznak vagy forgalmaznak; amelynek a hatásos műszaki intézkedés megkerülésén kívül nincs számottevő gazdasági jelentősége, illetve célja; vagy amelyet elsősorban a hatásos műszaki intézkedés megkerülésének lehetővé tétele vagy megkönnyítése céljából terveztek, gyártottak, alakítottak át, illetve teljesítettek.

4.2. A számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedés kijátszása?

A számítástechnikai adat megvédése érdekében minden esetben céltudatos, tervszerű emberi magatartás szükséges, amely a kívánt emberi magatartásokat előírások (jogszabályok, szabályzatok, szabványok stb.) formájában rögzíti. Ebben az értelemben a biztonság az információs- és informatikai rendszerekben olyan előírások betartását jelenti, amelyek a rendszer működőképességét, az információk rendelkezésre állását, sértetlenségét, bizalmasságát és hitelességét erősítik. Az adatbiztonság megvalósítása védelmi tevékenységek sorozatát jelenti. Más megfogalmazásban az informatikai biztonság alatt valamely informatikai rendszer azon állapota értendő, amelyben a kockázatokat, amelyek ezen informatikai rendszer bevezetésekor a fenyegető tényezők alapján adódtak, elfogadható intézkedésekkel elviselhető mértékűre csökkentettük. Az informatikai biztonság két alapterületet foglal magába: információvédelem – amely az adatok által hordozott

információk sértetlenségének, hitelességének és bizalmosságának elvesztését hivatott megakadályozni – és az informatikai rendszer megbízható működése területét – amely az adatok rendelkezésre állását és a hozzájuk kapcsolódó alkalmazói rendszerek funkcionalitását hivatott biztosítani. Tehát a tanulmány szempontjából azok a műszaki intézkedések relevánsak, amelyek a számítástechnikai rendszer védelmét garantálják.

A Szolgáltató által, a szolgáltatás igénybevételéhez szükséges dekóder beállításával (szoftverével) biztosítja, hogy szolgáltatását illetéktelen személy ne vehesse igénybe. A szolgáltatást jogszerűen igénybe vevő ügyfelek egy, a szolgáltató által rendelkezésükre bocsátott, de nem átruházott készülékbe a szolgáltató által adott kártya alkalmazásával táplálják a szolgáltatást elérését biztosító adatokat, kódokat. Ha az elkövető egy eleve nem a Szolgáltató által biztosított szoftverrel üzemeltetett dekódert alakít át, és a Szolgáltató által folyamatosan frissített biztonsági kódok jogosulatlan felhasználásával tesz alkalmassá a szolgáltatás élvezetéhez, akkor ebben az esetben a számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedést játsza ki. Sőt, ha az adatok bevitelét, módosítását jogtalan haszonszerzés végett hajtja végre, és ezzel kárt okoz – hiszen az elmaradt haszonként jelentkező, havonta fizetendő díj a szolgáltatás ellenértéke, amelynek csak egy része az előfizetőre terhelt költségként jelentkező jogdíj –, akkor a Btk. 300/C. § (3) bekezdés b) pontja is megállapítható. A két említett szempont után a felmerült tényállások értelmezése után lehet megalapozottan állást foglalni a kérdés eldöntésében.

5. A büntetőjogi tényállások

A számítástechnikai bűncselekmények tényállásai és az értelmező rendelkezéseik a Btk. gazdasági bűncselekményekről szóló fejezetében található, mégpedig a 300/C. §-ban és a 300/E. §-ban.

5.1. Jogosulatlan belépés számítástechnikai rendszerbe

Számítástechnikai rendszer jogosulatlan használatának vétségét követi el a Btk. 300/C. § (1) bekezdése szerint „*Aki számítástechnikai rendszerbe a számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedés megsértésével vagy kijátszásával jogosulatlanul belép, vagy a belépési jogosultsága kereteit túllépve, illetőleg azt megsértve bent marad*”. Az elkövetési magatartás: a számítástechnikai rendszerbe történő jogosulatlan behatolás, illetve a belépés

jogosultságának kereteit túllépő benntaradás. Míg az első esetben a belépőnek nincs jogosultsága belépni, létező és működő védelmi intézkedést megszegve lép be, addig a második esetben jogosultan lép be a védett rendszerbe, de a jogosultság kereteit túllépve benntarad. Az elkövetés történhet közvetlenül az adatállomány kezelésére szolgáló számítástechnikai rendszeren keresztül vagy közvetetten az azzal kapcsolatban lévő rendszerek közvetítésével.²¹ Csak akkor tényállásszerű a magatartás, ha az a számítástechnikai rendszer védelmét szolgáló intézkedés megsértésével, kijátszásával történik, mert ha a rendszert semmilyen biztonsági megoldás nem óvja, vagy a rendszer védelmi eszköztára nem az elkövetés eredményeként nem működik, akkor nem valósul meg bűncselekmény.²² A jogosulatlan hozzáférés különös védelem alatt álló adatokat kell, hogy érintsen, azonban mivel a jogszabály nem követeli meg, hogy a védelmet megvalósító biztonsági intézkedések műszaki-technikai jellegűek legyenek, azok elvileg lehetnek akár testi, személyi akadályok is. További ismérv, hogy a védelmi intézkedésnek objektíve és szubjektíve is alkalmasnak kell lennie arra, hogy a jogosult titoktartási akarata felismerhető legyen.²³ A gazdasági motiváció, a haszonszerzési célzat nem feltétele az elkövetésnek és nem feltétele, hogy a számítástechnikai rendszerben tárolt adaton az elkövető később bármilyen műveletet végezzen, vagy magának a számítástechnikai rendszernek a működését akadályozza.²⁴ A fordulat alaki bűncselekményt valósít meg, a kísérletnek nincs gyakorlati jelentősége.²⁵ A jogosulatlan belépés után megvalósított további jogosulatlan műveletek – például adatok törlése – már a következő bekezdés valamelyik fordulatát valósítja meg, amelybe a jogosulatlan belépés vétsége beolvad a súlyosabb jogtárgysértésre figyelemmel.

5.2. A számítástechnikai adatok és rendszer elleni bűncselekmény

Számítástechnikai adatok elleni bűncselekmény vétséget követ el „*Aki a) számítástechnikai rendszerben tárolt, feldolgozott, kezelt vagy továbbított adatot jogosulatlanul megváltoztat, töröl vagy hozzáférhetetlenné tesz*”. Elkövető bárki lehet, tehát a rendszerbe más esetben jogosultan beavatkozó is. Elkövetési magatartása a számítástechnikai adatok jogosulatlan

---

²¹ Nagy Zoltán: A számítástechnikai rendszer és adatok elleni új bűncselekmények. Belügyi Szemle 2002/11-12. 31. o.

²² Nagy Zoltán: i. m. 31. o.

²³ Szabó Imre: Informatikai bűncselekmények. in: Takács Tibor (szerkesztő): Az informatikai jog nagy kézikönyve. Complex Kiadó Budapest, 2009. 607. Takács Tibor: i. m. 607. o.

²⁴ A jelszó belépés utáni megváltoztatása viszont már megalapozhatja a (2) bekezdés a) pontjának megállapítását.

²⁵ Belovics Ervin - Molnár Gábor - Sinku Pál: Büntetőjog Különös Rész. (szerk. Szentpétery Petronella) HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. Budapest, 2007. 561. o.

megváltoztatása, törlése vagy hozzáférhetetlenné tétele.²⁶ Az adat megváltoztatása az adat tartalmának műszaki úton való változtatása. Az adat törlésével az adat kikerül a rendelkezésre jogosult rendelkezési köréből, szoros értelemben véve megsemmisül, azaz az adathordozóról történő visszaállítása lehetetlen. Az objektív szemlélettel szemben indokoltabb azonban az elkövető tudattartamát előtérbe helyezni, azaz törölni kell tekinteni azt az adatot is, amit csak különleges szakértelem és eljárások eredményeként lehet visszaállítani.²⁷ A tényállás kommentárja szerint az elkövetési magatartás ez esetben a jogosulatlan, illetve jogtalan programmanipulációval fogalmazható meg, amely jelentheti a védelemben részesített adatok megváltoztatását, amely gyakorlatilag a programutasítások teljes vagy részleges átírását, a program lefutásának megváltoztatását jelenti. A törvény megfogalmazásából következik, hogy akár egyetlen adat törlésével is befejezett a bűncselekmény. Amennyiben az adaton végzett jogosulatlan művelet a számítástechnikai rendszer működésének akadályozását is eredményezi, akkor a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott cselekmény valósul meg.²⁸

Számítástechnikai rendszer elleni bűncselekmény vétségét követi el a b) pont alapján az, aki „adat bevitelével, továbbításával, megváltoztatásával, törlésével, illetőleg egyéb művelet végzésével a számítástechnikai rendszer működését jogosulatlanul akadályozza”. Ebben az esetben a védett jogi tárgy a számítástechnikai rendszer hibátlan működése. Elkövetési magatartás az adat bevitele, továbbítása, megváltoztatása, törlése, illetve egyéb olyan művelet végzése, amely a rendszer működését akadályozza. Az akadályozás csak abban az esetben állapítható meg, amennyiben az jelentős az adott rendszer működésének következményeihez viszonyítva, de ide kell érteni azt is, ha a rendszer üzemeltetője az adatfeldolgozás esetén a feladatait a továbbiakban nem, vagy csak jelentős többletráfordítással tudja ellátni.²⁹ A cselekmény akkor tényállásszerű, ha az elkövetési magatartást jogosulatlanul követi el a beavatkozó. Mivel a „jogosulatlan” jelző a tényállás szövegében az eredményre utal, a cselekményt elkövetheti az is, aki egyébként jogosult a számítástechnikai rendszerbe belépni, ott az adatokon műveleteket végrehajtani, jogosultsága azonban nem terjed ki a rendszer működésének akadályozására. A tényállás eredménye a rendszer működésének

---

²⁶ Például számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekményt valósít meg a főiskola számítástechnikai hálózatának felügyeletét ellátó informatikus, aki a hallgatók vizsgakötelezettségét és vizsgaeredményeit nyilvántartó számítástechnikai rendszerben levő adatok jogosulatlan megváltoztatásával - a vizsgát előírás ellenére nem tett hallgatóval kapcsolatban - olyan adatokat rögzít a rendszerben, amelyek szerint a hallgató a meghatározott tantárgyból eredményes vizsgát tett. (BH2009.264)

²⁷ Szabó Imre: i. m. 610. o.

²⁸ Belovics-Molnár-Sinku: i. m. 562. o.

²⁹ Szabó Imre: i. m. 612. o.

akadályozása, így a bűncselekmény rendbelisége is a támadott számítástechnikai rendszerek számától függ.

Az a) és b) pontok esetén az ott leírt elkövetési magatartások bármelyikének megkezdésével jut a cselekmény kísérleti szakba, mindez azonban nem azonos az elkövetéshez szükséges eszköznek, tárgynak a bűncselekmény elkövetésére alkalmassá tételével, hiszen ebben az esetben a Btk. 300/E. §-ba ütköző cselekmény valósul meg.³⁰

5.3. A „számítógépes csalás”

A vagyoni érdekeltséget feltételező elkövetési motívumokat, valamint az elkövetéssel történő károkozást a magyar szabályozás külön tényállásban helyezte el, mégpedig a Btk. 300. § (3) bekezdésébe. Számítástechnikai rendszer működésének haszonszerzés végett történő akadályozását követi el: „*Aki jogtalan haszonszerzés végett a) a számítástechnikai rendszerbe adatot bevisz, az abban tárolt, feldolgozott, kezelt vagy továbbított adatot megváltoztat, töröl vagy hozzáférhetetlenné tesz, vagy b) adat bevitelével, továbbításával, megváltoztatásával, törlésével, illetőleg egyéb művelet végzésével a számítástechnikai rendszer működését akadályozza, és ezzel kárt okoz*”.

Az elkövetési magatartások részben megegyeznek a (2) bekezdésben írtakkal, azonban a (3) bekezdés tényállásai az alanyi oldalt tekintve célzatosak, azaz a cselekményeket az elkövető jogtalan haszonszerzés végett követi el. Az elkövető tevékenysége lehet eleve jogosulatlan, de hivatásánál fogva akár jogosultsággal is rendelkezhet valamely magatartás tanúsítására, azonban cselekményét szándékosan nem az engedélyezett eredmény elérése érdekében, hanem jogtalan haszonszerzés céljából követi el. Egy jogosulatlan manipuláció megítélésénél mindig a konkrét számítástechnikai rendszer gazdájának, jogosultjának a nyilatkozata irányadó.³¹ A „számítógépes csalás” eredmény-bűncselekmény, azaz a károkozás, illetve a kár bekövetkezése tényállási elemként szerepel. Mindaddig, míg a kár nem következik be, a cselekmény a kísérlet stádiumában marad. A kár meghatározásánál lényeges, hogy az a cselekmény eredményére utal, nem módjára, így a kárnak nem a számítástechnikai rendszerben kell bekövetkeznie, hanem annak manipulációjával összefüggésben, a tevékenység eredményeként. Ez következik abból a megfogalmazásból, hogy nem csupán a károkozást fogalmazza meg a törvény, hanem a kár bekövetkeztét összeköti a jogtalan haszonszerzés célzatával. Önmagában ugyanis a rendszer működésének akadályozásával,

---

³⁰ Tóth Mihály: Gazdasági bűnözés és bűncselekmények. KJK-KERSZÖV, Budapest, 2002. 327. o.

³¹ Belovics-Molnár-Sinku: i. m. 563. o.

adatok törlésével stb. – bár a rendszer működtetője, használója károsodik – az elkövető számára nem keletkezik jogtalan haszon. E tényállásnál tehát azokat a cselekményeket kell figyelembe venni, amelyek az adatfeldolgozási folyamat befolyásolása következtében károsító vagyoni diszpozíciót eredményeznek.³² A bűncselekménynek alsó értékhatára nincs, ezért figyelemmel a (4) bekezdés a) pontjára az alapeset kétfélmillió értékű kárösszegig állapítható meg.³³

5.4. A számítástechnikai rendszer védelmét biztosító technikai intézkedés kijátszása

A 300/E. § tényállása alapján a számítástechnikai rendszer jogosulatlan használatának elősegítése vétségének két fordulata ismert. Az első fordulatot követi el „Aki a 300/C. §-ban meghatározott bűncselekmény elkövetése céljából, az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő számítástechnikai programot, jelszót, belépési kódot, vagy számítástechnikai rendszerbe való belépést lehetővé tevő adatot a) készít, b) megszerz, c) forgalomba hoz, azzal kereskedik, vagy más módon hozzáférhetővé tesz”. Elkövetési tárgya a bűncselekmény elkövetését lehetővé tevő vagy ahhoz szükséges, illetőleg azt megkönnyítő számítástechnikai program, jelszó, belépési kód, vagy a számítástechnikai rendszerbe való belépést lehetővé tevő adat. Elkövetési magatartása a program, jelszó, kód készítése, megszerzése, forgalomba hozatala, hozzáférhetővé tétele, kereskedés. A forgalomba hozatal nem azonos az értékesítéssel, vagyis az ellenérték fejében történő elidegenítéssel, hanem annál szélesebb kategória - ide tartozhat nagyobb számú közönség számára történő hozzáférhetővé tétele is. Az elkövetési magatartás jogosulatlan, azonban ezt a törvény szövege közvetlenül nem nyilvánítja ki, viszont abból következően, hogy az elkövetési magatartásokra a Btk. 300/C. §-ban írt bűncselekmények elkövetése céljából kerül sor, egyértelmű, hogy a felsorolt magatartások jogosulatlan tevékenységek. A tényállás sui generis előkészületi jellegű bűncselekmény, bár nem szükséges, hogy elkövetője szándékában álljon később a Btk. 300/C. §-ban megfogalmazott cselekmény elkövetése. Az előkészületi jelleg miatt a 300/C. § valamely tényállásának megvalósítása magába olvasztja az elkövetést.

A második elkövetési magatartás alapján „Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a 300/C. §-ban meghatározott bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő, számítástechnikai program, jelszó, belépési kód, vagy valamely számítástechnikai

---

³² Szabó Imre: i. m. 615. o.

³³ A számítógépes csalás büntetvényének alapeseténél a törvény nem állapít meg értékhatárt, így az bármilyen csekély mértékű kár okozása esetén megállapítható. (BH2005.419)

rendszerbe való belépést lehetővé tevő adat készítésére vonatkozó gazdasági, műszaki, szervezési ismereteit másnak a rendelkezésére bocsátja”. A bűncselekmény alanya bárki lehet, aki az adott irányú gazdasági, műszaki, szervezési ismeretekkel rendelkezik. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a bűncselekményt csak speciális alany követheti el, nem minősül delictum propriumnak, hiszen ezen szakmai ismeretek nem minősülnek olyan személyes kvalifikáltságnak, mely megalapozná a speciális alanyi kört. A cselekmény nem önálló bűncselekmény, hanem a Btk. 300/C. §-ban meghatározott bűncselekmény elkövetése céljából előkészületi és bűnsegédi jellegű magatartás. Az elkövetési magatartás a szükséges ismeretek rendelkezésre bocsátása, amely nem más, mint az (1) bekezdés a) pontjában írt készítéshez nyújtott bűnsegély. Ezzel az egyébként bűnsegédi magatartás nyert önálló tettesi alakzatot. Nem szükséges tehát, hogy az a személy, akinek az elkövető ismereteit rendelkezésre bocsátotta, valóban felhasználja a Btk. 300/E. § (1) szerinti programot, kódot, vagy elkövesse a Btk. 300/C. §-ban írt bűncselekményt. Ennek megfelelően a cselekmény befejezett, ha a készítésre vonatkozó ismeretek átadása megtörtént. Abban az esetben viszont, ha a Btk. 300/C. § szerinti bűncselekmény elkövetése megtörtént, úgy a (2) bekezdés szerinti tettes a Btk. 300/C. § szerinti bűncselekmény bűnsegéde lesz.

5.5. A szerzői jogi tényállások: 329/A. §

A szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértését az 1978. évi IV. törvény 329/A. §-a rendeli büntetni, az (1) bekezdése alapján *„Aki másnak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát haszonszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva megsérti, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő*”. A bűncselekmény büntetti alakzatát a (3) bekezdés tartalmazza, amely szerint: *„A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértését a) jelentős vagyoni hátrányt okozva, b) üzletszerűen követik el*”. A tényállás egyértelműen kerettényállás, amelyet a szerzői jogi törvény rendelkezései töltenek ki tartalommal. A bűncselekményt elköveti, aki haszonszerzés végett, vagy vagyoni hátrányt okozva a szerzői jogi törvénybe ütköző módon használ fel valamely művet, vagy sérti meg a jogosult egyéb vagyoni érdekeit. A gyakorlatban legtöbbször előforduló eset egy mű vagy művek valamely jogellenes felhasználása és a jogdíj meg nem fizetése, amely nyilvánvalóan haszonszerzés végett történik, vagy vagyon hátrányt okoz.

5.6. A szerzői jogi tényállások: 329/B. §

A 329/B. § (1) bekezdése alapján elköveti a bűncselekményt, aki „*a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott hatásos műszaki intézkedést haszonszerzés végett megkerüli, vagy e célból ehhez szükséges eszközt, terméket, berendezést vagy felszerelést a) készít, előállít, b) átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik*”. A (2) alapján szintén bűncselekményt követ el, aki „*a szerzői jogról szóló törvényben meghatározott hatásos műszaki intézkedés megkerülése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő gazdasági, műszaki, szervezési ismeretet másnak a rendelkezésére bocsátja*”. A szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok védelmét biztosító műszaki intézkedések kijátszásának jogi tárgya a szerzői és szomszédos jogok teljes körű sérthetatlensége. A bűncselekmény csak egyenes szándékkal követhető el, mert a törvényhozó célzatot is megkíván. A bűncselekmény elkövetője az (1) bekezdésben foglalt cselekmény esetén bárki, míg a tényállás szövegezéséből adódóan a (2) bekezdés esetében csak az lehet, aki adott irányú gazdasági, műszaki, szervezési ismeretekkel rendelkezik. A bűncselekmény súlyosabban minősül, ha a szerzői vagy szomszédos jog védelmét szolgáló műszaki intézkedés kijátszását üzletszerűen követik el.

6. Az elkövetők és cselekményük minősítése

6.1. A „keresleti” oldal, akik az átalakított készüléket megvásárolják

A „keresleti” oldal által a minősítés kérdéskörébe vont cselekmény a következő kérdést veti fel. Miként minősül annak a cselekménye, aki a más által módosított műholdvevő készüléket a megvásárolja, és a Szolgáltató szolgáltatását előfizetés nélkül, vagy az előfizetés kereteit túllépve veszi igénybe? Elsőként azt kell eldönteni, hogy szerzői jogi bűncselekmény elkövetése történt-e vagy valamilyen más vagyoni érdekeket sértő cselekmény.

A szerzői jogi minősítés körében a hatásos műszaki intézkedés megkerülésében megnyilvánuló jogsértés jelen esetben a hatásos műszaki intézkedés olyan megkerülése esetén állapítható meg álláspontom szerint, amikor a változtatás eredményeképpen szerzett haszon mellett a változtatónak nincs a megkerülés lehetővé tételén túl más gazdasági érdeke. Tehát csak a kódolt adás vételére alkalmas dekóder nem jogosult részére történő értékesítése jöhet szóba, az átalakításnak köszönhetően a szolgáltatás igénybevétele már maga egy súlyosabb jogsértésnek tekinthető, amelybe az előző beleolvad. A saját felhasználás – műérzékelés vagy

szolgáltatás igénybevétele – céljára történő megkerülés nem esik a rendelkezés hatálya alá, nem a Btk. 329/B. §-a szerint minősül, hanem a 329/A. §-a szerint.

Ha a saját célú megkerülés felhasználást eredményez, és az nem engedélyezett (Pl.: szoftver-kód feltörése saját célú futtatásra), akkor szóba kerülhet a szerzői jogsértés, amely azonban már magába olvasztja az intézkedés megkerülését. Ha pedig a megkerülés csak meg nem engedett műérzékeléshez vezet (jelen esetben, ha a néző a kódolt adás kódját feltöri a műsor érzékelése céljából), akkor általános polgári jogi jogkövetkezményekkel lehet számolni, hiszen ebben az esetben az elkövető csak áttételesen sérti a szerzői és szomszédos jogi jogosultak vagyoni érdekeit. Amennyiben elfogadjuk a műsorhordozó jelek tárolását a műholdvevő és televízió készülékekben mint többszörözést, akkor is felmerül a magáncélú felhasználás – mint büntethetőséget (jogellenességet) kizáró ok – alkalmazásának lehetősége. Emellett a cselekmény alapvetően polgári jogi kötelem megsértésében áll, egy hasonló példával élve jelen cselekmény társadalomra veszélyessége ugyanolyan csekély fokú, mint egy művészeti kiállítás belépő díj megfizetésének hiányában történő látogatása.

Számítástechnikai bűncselekményként történő értelmezés esetén a következők állapíthatók meg. Mivel a bűncselekmény elkövetőjének bűnösségét is vizsgálni szükséges a büntetőjogi felelősség megállapítása során, nem mellőzhető az elkövető szándékának szemügyre vétele. A Legfelsőbb Bíróság a BH2002.301 számú eseti döntésben is kifejtette álláspontját, amely szerint a büntetőjogi és polgári jogi felelősség nem azonos fogalmak, az egyik nem szükségszerűen előfeltétele a másiknak. Szándékos bűncselekményről lévén szó, a kérdés az, hogy mire terjed ki az elkövető tudata. A szerzői jogi jogsértésre, vagy a „televíziós” szolgáltatás előfizetői díj ellenében történő igénybevételenek lehetővé tételére? A „fogyasztói” oldalt tekintve a szerzői jogi védelem és érdekek meglehetősen áttételesen jelennek meg, mivel – ismételten kiemelendő – az előfizető nem jogdíjat fizet a műsor érzékeléséért, hanem a Szolgáltató szolgáltatásának ellenértékét fizeti meg havi díjként, a közös jogkezelőkkel egyébként sincs semmilyen kapcsolatban. A jogdíjat a műsorelosztó Szolgáltató fizeti meg a közös jogkezelők vagy a műsorszolgáltatók számára, amely összeg független az előfizetőtől abban a tekintetben, hogy a szolgáltatás igénybevétele nem feltétele a jogdíj előfizető által történő megfizetése. Az elkövető tudata ekként – az átlagos állampolgár médiajogi és szerzői jogi ismereteire is figyelemmel – eshetőlegesen sem terjed ki a szerzői jogi jogsértésre.

A készüléket megvásároló felhasználók, akik az átprogramozott készüléket megveszik és a műsort szolgáltatási díj megfizetése nélkül élvezik, a Btk. 300/E. § (1) bekezdés b) pontja

szerinti bűncselekményt követik el. Amennyiben a végfelhasználó az interneten megszerzett kódot saját maga viszi be – a távirányítója segítségével „manuálisan” – akkor viszont a Btk. 300/C. § (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűncselekményt követ el.

6.2. A „kínálati” oldal

A kérdés ebben az esetben az, hogy miként minősíthető annak az elkövetőnek a cselekménye, aki egy nem a rendeltetése szerinti célra kifejlesztett dekódert alakít át a program átírásával úgy, hogy a programot megváltoztatja, majd lehetővé teszi, hogy az internetről letöltött kódokat a készülék távirányítójának segítségével akár ő vagy más „manuálisan” vigye be a készülékbe és nem a szolgáltató megfelelő adatait tartalmazó adatkártyája alkalmazásával. A fenti szerzői jogi és médiajogi ismeretek birtokában az említett cselekmény egyaránt minősíthető a Btk. 329/B. § megfelelő fordulatai és a 300/C. § bekezdései szerint. Amennyiben az elkövető a rendszeres haszonszerzésre törekedve az átalakított készülékeket hirdeti, forgalmazza, szintén megállapítható mindkét szakasz szerinti bűncselekmény megfelelő fordulata (üzletszerűség, kereskedés).

Mindez azért érdekes dogmatikailag, mivel a 329/B. § egy másik – a 329/A. §-hoz – képest egy sui generis előkészületi és bűnsegédi jellegű bűncselekmény, míg a 300/C. § maga egy célzott bűncselekmény. Máshogyan fogalmazva, milyen alapon lehet felelősségre vonni egy sui generis előkészületi cselekmény (329/B. §) elkövetőjét, ha maga a célzott cselekmény elkövetője, az átalakított készüléket megvásárló felhasználó nem valósít meg magatartásával a Btk. 329/A. §-a alá eső bűncselekményt?

A fenti érvelés miatt az elkövető cselekménye a Btk. 300/C. § (3) bekezdés a) vagy b) pontja szerint minősülhet, mert a terhelt szándéka, hogy az átalakított készüléket értékesítve jogtalan haszonra tegyen szert. Ha a 300/C. § nem is, a 300/E. § (1) bekezdése megállapítható. A károkozás mint eredmény annak a magatartásnak a következménye, hogy ezzel mintegy eladja a Szolgáltató szolgáltatását, aki elesik a szolgáltatási díjtól. Az okozott kár mértékétől függően minősülhet a terhelti magatartás a 300/C. § (4) bekezdés a), b) vagy c) pontja szerint.

Az a személy pedig, aki az interneten a programozási módszert közzéteszi, elköveti a Btk. 300/E. § (2) bekezdését, ha pedig a megváltoztatott program működését biztosító, a szolgáltató által időközönként megváltoztatott és ezt követően kézzel bevivendő kódot teszi

közzé az interneten, az a Btk. 300/E. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő cselekményt követi el.

6.3. A szerzői jogi jogsértés

Az értekezésben eddig vizsgált jogeset középpontjában a Szolgáltató szolgáltatásainak igénybevétele állt, és a vizsgált jogszabályhelyek értelmezése alapján arra a következtetésre lehetett jutni, hogy egyfajta számítástechnikai bűncselekményként lehet minősíteni a cselekményt, nem pedig szerzői jogi jogsértésként. A jogesetben azonban alaki halmazatként felmerül szerzői jogi jogsértés, de nem a Szolgáltató sérelmére, hanem az egyébként kereskedelmi forgalomban beszerezhető dekóder szoftverének jogtulajdonosa vonatkozásában. A jogosultat ugyanis megilleti a mű integritásához való jog, amely sérelmet szenved abban az esetben, ha az elkövető a szoftveren engedély nélküli átalakításokat végez el.

7. Összefoglalás

A sok esetben erőltetettnek, lényegtelen szörszálhasogatásnak tűnő fejtegetések után az érvelés helytelennek véleése is könnyen felvetődhet az olvasóban, azonban nem szabad elfelejteni, hogy a különböző értelmezési lehetőségek révén más-más, egyik esetben szűkebb, másik esetben szélesebb elkövetői kör vonható a büntetőeljárás keretei közé, amely igenis súlyos következményekkel jár. Egy következtetés azonban kétséget kizáróan megállapítható az értekezés alapján, mégpedig az, hogy a technológiai fejlődés szülte konvergencia bizony olyan új jogi helyzeteket teremt, amit a büntetőjog a maga tradicionális kategóriáival és helyesen merev alapelvekre épülő dogmatikájával jelenleg még nehezen tud feloldani. Egyre több hasonló, vagy bonyolultabb minősítési problémával fog szembekerülni a jogalkalmazó, ezért a számítástechnikai bűncselekmények értelmezéséhez mielőbb, a mainál szélesebb körű diskurzusok kibontakoztatására van szükség. Az értekezés nem a problémák végérvényes felszámolásának igényével lépett fel, csupán azon szándéknak korlátolt lehetőségei között született terméke, amely az említett diskurzus folytatásában érdekelt az alkotmányos büntetőjog értékeinek a technológia támasztotta kihívásokkal szembeni biztosításában.